

софийска улица, стъпвайки на заднитѣ си крака, свободно биха достигнали прозорцитѣ на шеститѣ етажи. Каква удивителна подвижна маса сж били тѣзи животни и каква чудна е била растителността въ сравнение съ днешната! Тия фантастични сжщества сж нѣщо повече отъ ония, които човѣшкото въображение е създадо за змееветѣ, самодивитѣ, вампиритѣ, драконитѣ и т. н.

Обаче, нито единъ човѣшки погледъ не се е радвалъ и възхищавалъ на тѣзи безкрайни хубости, защото човѣкътъ тогава не е сжществувалъ. Само слънцето презъ деня освѣтявало игритѣ и борбитѣ на земнитѣ великани, а презъ нощъта луната мълчаливо блещукала надъ тежкия имъ и спокоенъ сънъ.

Днешната наука полага много грижи да открие тия изчезнали великани, като прониква дълбоко въ глѣбинитѣ на земята, въ тѣхнитѣ погребални мѣста и възкресява по този начинъ изчезналитѣ гиганти. Тия чудовища се вадятъ изъ недрата на земята едно по едно, излизатъ изъ кариеритѣ, тунелитѣ и разкопкитѣ и се показватъ отново на бѣлия свѣтъ. Тукъ крака, тамъ глава или челюсть, често непълни, начупени на парчета, тия вече вкаменени стари мъртъвци чуватъ тржбата на науката, възкръсватъ и се съединяватъ като една армия отъ всички страни и отъ всички вѣкове. Ето ги, че искатъ да се покажатъ предъ насъ: страшни, необикновени, груби, чудовищни, като че ли идатъ отъ другъ свѣтъ.

Изчезналиятъ свѣтъ не се е различавалъ много отъ сегашния. Но животнитѣ днесъ не сж сжщитѣ, както сж били нѣкога. Какъ сж преминали и дошли до днешното състояние, ние не можемъ точно да кажемъ. Всичко е вървѣло бавно и продължително. Много животни днесъ живѣятъ въ грамадно количество, както сж живѣли преди стотици хиляди години. Историята на животинския свѣтъ отъ най-далечно минало ни показва едно развитие, гдето всичко е сложено тѣй, както въ